

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 01/11/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 13)

Hòa Thượng nói: **“Kinh điển ghi chép, đệ tử của Phật có 1250 người, người đi theo Phật trong thời gian ngắn là khoảng 8 đến 10 năm, thời gian dài là suốt đời, họ là những người kế thừa của Phật pháp”**. Chúng ta là người học Phật, chúng ta là người kế thừa gia nghiệp của Phật. Nếu chúng ta không tiếp nối gia nghiệp của Phật thì con cháu chúng ta sẽ không có cơ hội tiếp cận Phật pháp. Chúng sanh được tiếp cận Phật pháp thì sẽ biết cách đối đãi với người, với thiên địa quỷ thần và với đại tự nhiên. Chúng ta muốn có thành tựu thì thời gian học Phật phải từ 8 đến 10 năm thậm chí là cả đời. Chúng ta cần tu học trong thời gian dài vì tập khí, phiền não của chúng ta đã có từ vô lượng kiếp. Ngay trong đời này, trước khi chúng ta gặp được Phật pháp, chúng ta cũng đã bị tiêm nhiễm bởi tập khí, phiền não suốt mấy chục năm, chúng ta muốn đối trị những tập khí, phiền não này thì chúng ta phải dùng thời gian gấp hai, gấp ba lần thời gian chúng ta bị ô nhiễm.

Nếu chúng ta học đầy đủ 1200 chuyên đề và **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”** thì đến nay, chúng ta cũng chỉ có 1400 giờ học tập, thời gian này không đáng tính kể! Trong một ngày, chúng ta học Phật pháp một giờ, 23 giờ còn lại chúng ta sống trong vọng tưởng, phiền não, si mê. Thời gian chúng ta ngủ là thời gian chúng ta sống trong vô minh, khi chúng ta ngủ chúng ta vẫn tạo nghiệp vì trong tâm chúng ta vẫn diễn ra sự được mất, hơn thua, tốt xấu. Khi tôi còn nhỏ, tôi thường nằm mơ thấy mình đánh ma, đây là do tôi có tâm hiếu thắng, hơn thua. Chúng ta phải khởi lên tâm từ bi là chúng sanh ở tầng không gian khác khổ hơn chúng ta gấp nhiều lần, họ rất khó có được cơ hội nghe được Phật pháp, rất khó có cơ hội được độ. Trong giấc mơ chúng ta luôn muốn chiếm phần hơn, giấc mơ nào cũng có **“cái ta”, “cái của ta”**.

Chúng ta phải **“y giáo phụng hành”**, dùng nhiều thời gian học tập giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta mới đối trị được tập khí, phiền não. Tôi đã dành 30.000 giờ miệt mài dịch đĩa của Hòa Thượng, chúng ta đã cùng nhau học tập hơn 1400 giờ nhưng tôi vẫn chưa có chứng đắc, chưa nắm chắc được phần vãng sanh! Khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của tôi có một chút thay đổi nhưng những thay đổi này mới chỉ dừng lại ở mức **“dễ coi”**, chưa có sự thay đổi

triệt để từ trong nội tâm. Chúng ta thay đổi triệt để trong nội tâm thì chúng ta mới có thể thoát khỏi sinh tử, vượt luân hồi.

Mấy ngày trước tôi ở xứ nóng, hôm nay tôi về xứ lạnh cơ thể tôi chưa kịp thích nghi nên tôi bị sổ mũi. Khi chúng ta có tuổi, chúng ta mới chiêm nghiệm được lời Phật dạy là sinh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ. Bệnh khổ là khúc dạo đầu, báo cho chúng ta biết chúng ta đang dần đi đến cửa tử. Những người trẻ sẽ không cảm nhận được điều này! Ngoài “*Sinh - Lão - Bệnh - Tử*” khổ còn có “*ái biệt ly khổ*”, “*cầu bất đắc khổ*”, “*ngũ ấm xí tận khổ*”, “*oán tắng hội khổ*”. Hôm trước, khi tôi về chùa Phúc Hậu, Thầy trụ trì nói với tôi, cô làm ở dưới nhà bếp đã ra đi rồi. Rất nhiều người xung quanh chúng ta đã mất đi! Con người càng có cuộc sống hiện đại thì quá trình “*Sinh - Lão - Bệnh - Tử*” càng diễn ra một cách nhanh chóng, mạnh mẽ.

Khi tôi đi về miền Tây, buổi tối tôi mở các ô cửa sổ nhỏ, gió lùa từ cánh đồng vào mát lạnh. Nhiều người ở đây, khoảng 6 giờ là họ mở máy lạnh, đây là chúng ta đang tổn hại phước báu của chính mình, chúng ta khiến cho cơ thể mình không điều hoà với hoàn cảnh thiên nhiên. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng đối với những việc này! Tôi luôn nhắc mọi người mở cửa sổ để chúng ta có thể sống hòa mình với thiên nhiên. Máy móc không tốt cho sức khoẻ của chúng ta. Chúng ta không có sức khoẻ thì chúng ta không thể có tâm thanh tịnh. Nhiều người có thói quen bật quạt số to nhất, mở điều hoà ở chế độ lạnh nhanh nhất, những điều này đều có hại cho sức khoẻ của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta có tâm thiện, hạnh thiện tương lai chúng ta sẽ được sinh lên cõi trời. Có 28 tầng trời khác nhau nhưng chúng ta được sinh lên trời thì chúng ta cũng không thể thoát khỏi sáu cõi luân hồi. Thọ mạng ở cõi trời rất dài so với thọ mạng ở nhân gian nhưng sau khi thọ mạng ở cõi trời hết những chúng tử ác có trong A-lại-da-thức của chúng ta sẽ đề khởi, chúng ta sẽ đọa lạc, chúng ta vẫn không thể siêu vượt sáu cõi luân hồi. Chúng ta học Phật mà chúng ta không thể vượt thoát sáu cõi luân hồi thì chúng ta không được xem là có thành tựu!***”.

Trên Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật thường nói: “***Vì chúng sanh không thể tiếp nhận pháp Nhất Thừa nên ta phải nói pháp Nhị Thừa và Tam Thừa***”. “***Pháp Nhất Thừa***” là pháp giúp chúng ta thăng đến thành Phật. “***Pháp Nhị Thừa***” là pháp giúp chúng ta chứng được quả Thanh Văn, Duyên Giác. “***Pháp Tam Thừa***” là pháp dạy chúng ta tu phước để chúng ta được sinh vào cõi Trời Người. Tuy thọ mạng ở cõi trời rất dài, thọ mạng ở cõi trời Phi Tướng Phi Phi Tướng có thể dài đến tám vạn đại kiếp nhưng thời gian chúng sanh ở trong cõi Địa ngục còn dài hơn rất nhiều. Sau khi thọ mạng ở cõi trời Phi Tướng Phi Phi Tướng hết, tập khí xấu ác sẽ dẫn dắt chúng ta đi thẳng vào Địa ngục.

Hòa Thượng nói: “***Mức độ thành tựu thấp nhất trong Phật pháp là phải siêu vượt được sáu cõi luân hồi, đây là quả nhỏ, thành tựu nhỏ của Thanh Văn. Chúng ta thoát được Mười pháp giới thì đây mới được coi là đại thành tựu***”. Ngày

nay, người giảng Phật pháp chỉ thường nói về pháp Tam Thừa, nói về việc tu tích phước báu để có phước báu Trời Người. Người thế gian thích dùng tiền của để tu phước, tạo phước, nhiều người tin rằng tạo phước nhiều thì sẽ tiêu được nghiệp. Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên!”**. Chúng ta tạo ác nghiệp thì chúng ta phải nhận quả báo xấu, chúng ta tạo thiện nghiệp thì chúng ta được nhận quả báo tốt, hai việc này không liên quan đến nhau, quả nào đủ duyên đến trước thì chúng ta phải nhận trước. Nếu chúng ta đã tạo ra nhiều tội nghiệp thì chúng ta tu tạo phước báu cũng không thể bù đắp được. Tốt nhất là chúng ta không nên tạo ác nghiệp!

Hòa Thượng nói: **“Người có thể phân biệt được tà chánh, phải quấy, tốt xấu, thiện ác, lợi hại thì đây là người chân thật có trí tuệ”**. Nhiều người biết việc mình làm là sai nhưng vì cái lợi trước mắt nên họ vẫn làm. Chúng ta không dễ có được trí tuệ để phân biệt tà chánh, thiện ác, tốt xấu. Ở thế gian, có nhiều tập tục tưởng chừng như rất vô lý nhưng vẫn nhiều người tin theo. Có địa phương có phong tục, khi có người chết thì người nhà bắt con cóc để cho tờ giấy vào miệng sau đó họ bỏ con cóc vào liệm cùng người chết. Con cóc vẫn còn sống nên nó nhảy **“tung, tung”** trong quan tài để tìm đường sống. Việc này có phải là việc ác không? Việc này có mang lại lợi ích không? Chắc chắn đây là việc ác và không có lợi gì!

Hòa Thượng nói: **“Thông minh của người thế gian là thế trí biện thông”**. Rất nhiều người thế gian thông minh, có học lực nhưng họ không thể phân biệt được tà chánh, tốt xấu, đúng sai, thiện ác. Chúng ta muốn phân biệt tà chánh, tốt xấu, đúng sai, thiện ác thì chúng ta phải nương vào trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta **“y giáo phụng hành”** nghe lời dạy và làm theo thì chắc chắn chúng ta sẽ không sai. Chúng ta làm theo cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chính mình thì chúng ta nhất định sẽ sai lầm. Từ khi tôi học với Hòa Thượng, việc Hòa Thượng dạy thì tôi cố gắng làm theo, việc Hòa Thượng không dạy thì tôi cố gắng tránh xa. Chúng ta vẫn bị tập khí, phiền não sai sử nhưng chúng ta phải cố gắng nhận ra và loại trừ chúng.

Có những việc chỉ mang lại cái lợi nhất thời nhưng để lại cái hại trong vô lượng kiếp. Cái lợi nhất thời chính là **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**. Không có ai có thể sống mãi, chúng ta sẽ già và chết đi nên **“danh vọng lợi dưỡng”** chỉ là cái lợi nhất thời. Chúng ta càng có nhiều tiền của thì khi chúng ta ra đi chúng ta càng gặp nhiều phiền phức. Khi Hòa Thượng ra đi, Ngài không cần phải viết di chúc, Ngài ở nhờ chỗ người khác, cuộc sống của Ngài rất đạm bạc, nên Ngài không có gì dính mắc, Hòa Thượng đến và ra đi như một lữ khách. **“Cái hại trong vô lượng kiếp”** là chúng ta chìm đắm trong sinh tử, không có ngày thoát ra. Chúng ta chưa phân biệt được phải trái, tốt xấu thì chúng ta phải biết nghe lời! Chúng ta làm theo ý của mình thì chúng ta nhất định sẽ sai, chúng ta làm theo Phật Bồ Tát nhất định không sai. Lời của Phật Bồ Tát, của Hòa Thượng nhất định không có tác dụng phụ.

Hòa Thượng nói: **“Trong ‘Tây Du Ký’, Tôn Ngộ Không có 72 phép thần thông, đây chỉ là những phép thần thông nhỏ, chúng ta có thể đạt được vì những thứ này, đây đều là bản năng, có sẵn trong tự tánh của chúng ta. Trong Phật pháp nói đến lục chủng thần thông, tất cả những thần thông này đều có trong bản năng của chúng ta, chúng không thể hiện lộ vì tâm chúng ta bị ô nhiễm quá nặng bởi vọng tưởng. Chúng ta vọng tưởng thì chúng ta sẽ có phân biệt, chấp trước. Ba thứ này đã chướng ngại bản năng của chúng ta. Bản năng của chúng ta được hồi phục thì chúng ta sẽ chân thật được đại tự tại. Chúng ta có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên chúng ta tu hành không thể vào được cảnh giới”**.

“Lục chủng thần thông” gồm: Thiên nhãn thông, nhìn thấy tất cả chúng sanh ở các nơi. Thiên nhĩ thông, tai có thể nghe âm thanh ở các cảnh giới. Túc mạng thông, biết sanh mạng đời trước và đời sau của chúng sanh luân chuyển như thế nào. Tha tâm thông, biết suy nghĩ của người khác. Thần túc thông, có thể di chuyển khắp nơi, biến hóa nhiều phép thuật. Lưu tận thông, là khả năng dứt tất cả phiền não. Chúng ta đang ngồi học nhưng chúng ta vẫn nghĩ đến việc ăn, ngủ thì đây là chúng ta đang vọng tưởng. Công cuộc hồi phục bản năng không dễ dàng, chúng ta phải có quá trình dài tu học để phục hồi bản năng vốn có. Điều này giống như, trước đây kênh Nhiêu Lộ bị ô nhiễm nặng nề nhưng sau khi các chuyên gia loại bỏ hết tạp chất trong nước thì dòng nước đã trong xanh trở lại.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói: ‘Mắt chúng ta có thể nhìn thấy rõ ràng, tường tận đến tận hư không khắp pháp giới’. Một số người cho rằng đây chỉ là bản năng của Phật Bồ Tát, phàm phu như chúng ta không thể có được, một số người lại cho rằng những lời trên Kinh giống như chuyện thần thoại. Tôi khuyên các đồng tu, tất cả những lời dạy trên Kinh đều là những lời chân thật! Phật dạy, bản năng của chúng ta giống như Phật. Đây là lời thật, tự tánh của chúng ta có đầy đủ trí tuệ, đức năng giống như Phật. Năng lực của Phật đã hiện tiền, năng lực của chúng ta không thể hiện tiền do chúng ta có chướng ngại, chúng ta trừ bỏ chướng ngại thì năng lực của chúng ta liền sẽ hồi phục. Phật hy vọng mỗi chúng ta đều sẽ hồi phục được đức năng vốn đủ trong tự tánh. Chúng ta hồi phục được đức năng thì không gian đời sống của chúng ta sẽ được mở rộng”**.

Chúng ta mở rộng tâm thì không gian đời sống của chúng ta sẽ được mở rộng. Chúng ta mở rộng tâm tận hư không khắp pháp giới thì không gian đời sống của chúng ta sẽ rộng tận hư không khắp pháp giới, chúng ta sẽ hoàn toàn không có chướng ngại. Chúng ta đều đã có thể hội về điều này. Chúng tôi đi đến đâu mọi thứ cũng đều có sẵn từ thức ăn đến nơi ở, mọi người đều vui vẻ đón tiếp chúng tôi. Đó là vì chúng tôi đến để chân thật làm lợi ích cho người, chúng tôi không chiếm tiện nghi của người. Hiện tại, chúng ta có thể gặp nhau làm việc, ăn uống, nghỉ ngơi tại thành phố Vinh, thành phố Đà Nẵng, tỉnh Sóc Trăng hay thành phố Hà Nội. Tâm chúng ta mở rộng đến đâu thì không gian đời sống của chúng ta sẽ mở rộng đến đó.

Hòa Thượng nói: **“Vốn dĩ, không gian đời sống của chúng ta rộng đến tận hư không khắp pháp giới mà vì sao, hiện tại, không gian đời sống của chúng ta nhỏ bé đến mức không chứa được người thứ hai?”**. Hiện tại, không gian đời sống của chúng ta chỉ có ta và người thân vậy thì tương lai chúng ta không thể đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta không thể mở rộng được không gian đời sống vì chúng ta chìm trong vọng tưởng, phiền não. Chúng ta không thể mở rộng được không gian đời sống mà chúng ta muốn về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì đó là chúng ta đang vọng tưởng! Thân tướng của chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc to hơn thân tướng của chúng ta rất nhiều lần. So với thân tướng của cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thì thân tướng của chúng ta nhỏ bé như con vi trùng. Ngay trong đời sống hiện tại, chúng ta không thoát ra được **“cái ta”, “cái của ta”** thì chúng ta không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Phật nói: **“Bảy đời chư Phật đã đi qua mà đàn kiến này vẫn mang thân kiến!”**. Một con kiến chỉ sống được khoảng 7 ngày nhưng sau khi chết đi, chúng chấp trước kiên cố đó là thân của mình nên chúng không thể thoát khỏi thân kiến.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!